

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 19-10-13110-19 רונן ואח' נ' מדינת ישראל

בפני כב' הרשם הבכיר צחי אלמוג

1. זקש רונן
Dorit Yachting LLC.2

התובעים

נגד

מדינת ישראל

הנתבעת

פסק דין

1 תביעה שעניינה בשאלה האם תשלום מס קנייה ומס ערך מוסף ששילמו התובעים לנתבעת, בגין סירה
2 שרכשו, היה כדין.
3

טענות התובעים

4
5 התובעים רכשו סירה בישראל בשנת 2011 תמורת 110 אלף ₪. ככל הידוע להם, הבעלים הקודם של
6 הסירה הוא זה אשר יבא את הסירה לישראל עוד בשנת 2004. מאז רכישתה, יצאה וחזרה הסירה
7 מישראל כשש פעמים.
8

9
10 בחדש יולי 2019 ביקשו התובעים לצאת מישראל עם הסירה, אך נאסר עליהם לצאת מחופי ישראל
11 עד שלא יסדירו תשלום של מיסי יבוא בסכום של 30 אלף ₪ (מע"מ ומס קנייה). התובעים טוענים כי
12 ניסו לשוחח עם משרד גובה המס באשדוד, אך לא קיבלו לכך התייחסות. לטענתם, הנתבעת היתה
13 צריכה לגבות מיסי יבוא מהבעלים הקודם של הסירה.
14

15
16 ביום 18.07.2019 שילמו התובעים תחת מחאה את תשלום מיסי היבוא בסך של 30,039 ₪, מכיוון
17 שלטענתם לא יכולים היו לצאת מחופי ישראל ללא הסדרת התשלום. התובעים טוענים כי רשות
18 המיסים העריכה את שווי הסירה באופן גבוה יותר משוויה האמיתי. הם צירפו חוות דעת של שמאי
19 שנערכה ביום 11/07/19 המעריכה את שווי הסירה בסך 60,000 ₪ בלבד. בנוסף הם טוענים כי יש
20 להוריד מערך הסירה גם את התיקונים שבוצעו בה בסך 11,330 ₪.
21

22 עוד הם טוענים להתיישנות ומפנים לסעיף 2(א) לחוק מיסים עקיפים תשכ"ח 1968 (להלן – חוק
23 מיסים עקיפים), הקובע תקופת התיישנות של 5 שנים לגביית מס ששולם בחסר.
24

25 התובעים העמידו תביעתם על סך 50,156 ₪ כדלקמן:
26

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 19-10-13110 רונן ואח' נ' מדינת ישראל

1 סד 30,039 נה החזר התשלום בגין תשלום המס ששילם התובעים לנתבעת.

2 סד 20,000 נה עבור עוגמת נפש, טירחה ובזבוז זמן.

3 סד 117 נה בגין תוספת ריבית.

טענות הנתבעת

4
5
6
7 עד לשנת 2013 יבוא של יאכטות/סירות למדינת ישראל היה פטור מתשלום מס קנייה אך היה חייב
8 בתשלום מע"מ. בעקבות תיקוני חקיקה, הוטל מס קנייה בשיעור של 15% על יאכטות החל משנת
9 2013 ואילך. ערך הסירה של הנתבע לצורך חישוב המיסים על בסיס סעיף 134א לפקודת המכס [נוסח
10 חדש] (להלן – פקודת המכס).

11
12 היא ביצעה השוואת מחירים, ומצאה כי מחירה של סירה דומה עומד על 23,300 דולרים, שהם 86,721
13 נה נכון ליום 14/07/19. היא דרשה מהתובעים מסי יבוא משוקללים בערך של 34.55% מערך הטובין,
14 בסך של 30,039 נה הכוללים גם אגרת מחשוב ואגרת ביטחון בסך של 77 נה.

15
16 סעיף 2 בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 קובע כי על יבוא טובין יוטל מס ערך מוסף.
17 סעיף 2(א) בחוק מס קניה (טובין ושירותים), תשי"ב-1952 קובע כי מס קניה יוטל על יבוא טובין
18 טעוני מס וסעיף 3(א) מסמיק את שר האוצר לקבוע בצו טובין טעוני מס (להלן – חוק מע"מ וחוק מס
19 קניה).

20
21 בסמוך לשנת 2017, הוחלט מטעמים של קשיי גבייה, אכיפה ופיקוח, להסתייע בעניין זה בסעיף 40
22 לפקודת הנמלים [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן – פקודת הנמלים) המאפשר למנהל נמל לא
23 להרשות יציאת כלי שיט ולעזוב את הנמל אם לא שוכנע ששולמו אגרות הנמל והמיסים. במסגרת זו
24 מציינת הנתבעת כי החל מיום 01.01.2017 מפעילים מנהלי הנמלים את סמכותם מכוח סעיף 40
25 לפקודת הנמלים, ובטרם יציאת כלי השיט את ישראל מבקשים מבעלי הסירות להציג אישור מרשות
26 המיסים שלפיו אין לרשות התנגדות ליציאת כלי השיט מגבולות ישראל.

27
28 תקופת ההתיישנות בגין טובין שיובאו מוגדרת בסעיף 1 לחוק מיסים עקיפים, וההתיישנות עומדת על
29 תקופה של חמש שנים. עם זאת, מציינת הנתבעת כי לא קיימת התיישנות על אף סעיפי החוק, וזאת
30 מכיוון שהתובעים נכנסו עם הסירה לישראל מספר פעמים וכל אירוע מהווה יבוא מחדש שהינו אירוע
31 מס בפני עצמו.

32
33 לטענתה, נטל ההוכחה בשאלה האם שולמו המיסים על ידי הרוכש הראשון מוטל על כתפי התובעים,
34 ומשלא הוכיחו זאת, האחריות לתשלום המס מוטלת עליהם. הנתבעת מציינת כי המס הוא חד פעמי,
35 לא מדובר בגבייה של מיסים עבור כל כניסה מחדש של הסירה לישראל, ולפיכך, מכיוון שלא שולמו
36 מיסים כלל, על התובעים לשלם מס עפ"י ערך הסירה ולא קמה להם טענת התיישנות.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 19-10-13110 רונן ואח' נ' מדינת ישראל

עד כאן תמצית טענות הצדדים.

ביום 22.09.2020 ו- 23.9.2020 הגיעו הצדדים להסדר דיוני ולפיו שווי מיסי הייבוא יעמוד על סך של 17,194 ₪ במקום 30,039 ₪, וכי הנתבעת תשיב לתובעים את עודף המס כתוצאה מקביעת השווי כאמור.

בנוסף, הסכימו הצדדים כי סכום התביעה יעמוד רק על סכום מסי הייבוא ששילמו התובעים, כאמור לעיל, וכי התובעים יוותר על תביעתו לפיצוי בגין עוגמת נפש, טירחה ובזבוז זמן, ומרכיב זה של התביעה יידחה.

הוסכם בין הצדדים כי בית המשפט יכריע בפלוגתא אחת ויחידה: האם דרישת הנתבעת מהתובעים לשלם מסי ייבוא הייתה כדין, תוך שהצדדים שומרים על טענותיהם בכתבי הטענות.

הצדדים הגישו סיכומים בכתב, ועתה להכרעה.

דיני המס שבמחלוקת

סעיף 2(א) לחוק מס קניה קובע:

"מס קניה (להלן – המס) יוטל על יבואם ועל מכירתם של טובין טעוני מס, פרט לטובין שהובאו בידי עוסק רשום לגביהם לפי סעיף 6 או שנמכרו לידי עוסק כזה כמלאי לצורך עסקיו, וכן על מתן שירות טעון מס".

סעיף 2 לחוק מע"מ קובע:

"על עסקה בישראל ועל יבוא טובין יוטל מס ערך מוסף בשיעור אחד ממחיר העסקה או הטובין, כפי שקבע שר האוצר בצו לאחר התייעצות עם ועדת הכספים של הכנסת".

שיעור מע"מ הוא, כאמור, שיעור קבוע ואילו שיעור מס הקניה משתנה, בהתאם לאמור בצו תעריף המכס והפטורים ומס קניה על טובין, התשע"ב – 2012 (להלן – צו תעריף המכס). הצו תוקן מספר פעמים והנוסח העדכני הוא צו תעריף המכס והפטורים ומס קניה על טובין, תשע"ז-2017 (להתפתחות החקיקתית בעניין הרפורמה מכוחה נקבעה החבות במס ראו סעיף 5 לסיכומי הנתבעת).

הצו מטיל חבות במס קנייה ולעיתים מוטלת חבות במכס כללי, במקום או בנוסף לחיוב במס קנייה, על מוצרי יוקרה בהם מטוסים פרטיים, רכבי יוקרה, יאכטות ועוד.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 13110-10-19 רונן ואח' נ' מדינת ישראל

1 בהתאם לצו הנ"ל ובהתאם למאפייני הסירה שבבעלות התובעים, חל המס כאמור בפריט 89.03.9229
2 לצו הנ"ל בשיעור של 15% (ראו לעניין זה הטיעון המפורט בסעיף 7 לסיכומי הנתבעת. הנתונים באשר
3 לסיווג הסירה, כמפורט בפריט, לא נסתרו על ידי התובעים).

4
5 מועד החיוב במס קבוע בחוקים הנ"ל באופן זהה. סעיף 5(ד) לחוק מס קניה קובע כי החיוב במס חל
6 **"בשעת פדייתם מפיקוח רשות המכס" וסעיף 26(א) לחוק מע"מ קובע: "חל החיוב במס עם פדייתם**
7 **מפיקוח רשות המכס".**

8
9 לעניין החיוב במס, הקביעה בשני החוקים זהה: סעיף 9(1) לחוק מס קניה קובע כי ביבוא החייב במס
10 הוא היבואן **"כמשמעותו של המונח "בעל לענין טובין" בפקודת המכס"**; וסעיף 16(3) לחוק מע"מ
11 קובע כי ביבוא החייב במס הוא **"בעל הטובין כמשמעותו בפקודת המכס"**. הגדרה זו, המצויה בסעיף
12 1 לפקודת המכס הינה רחבה: **"בעל" לענין טובין – הבעל, היבואן, היצואן, הנשגר או הסוכן של**
13 **אותם טובין, וכל המחזיק, או הזכאי לטובת הנאה..."**.

14
15 על מצב הדברים חל גם חוק מיסים עקיפים, הקובע בסעיף 2:

16
17 **"נישום יהא חייב בתשלום חסר אם נדרש לעשות כן תוך התקופה הקובעת".**

18 תקופה זו הועמדה, לעניין ייבוא טובין, על חמש שנים מיום שנתהווה החסר (סעיף 1 לחוק מיסים
19 עקיפים).

20
21 לאור האמור, הרי שהסירה שבבעלות התובעים היא טובין טעוני מס.

מועד יצירת אירוע המס

22
23
24
25 הכרעה בשאלה זו משליכה על טענת ההתיישנות אותה העלו התובעים בסיכומים. לשיטתם, בין
26 שעילת דרישת המס נעוצה ביבוא הסירה לראשונה לישראל בשנת 2004 ובין אם העילה נוצרה בשנת
27 2011, השנה בה רכשו התובעים את הסירה, הרי שעילת החיוב במס התיישנה בהתאם לחוק מיסים
28 עקיפים (5 שנים). התובעים מבקשים שלא לקבל את שיטת הנתבעת ולפיה כל כניסה חדשה של הסירה
29 לארץ מהווה ייבוא חדש.

30
31 סעיף 1 לחוק מיסים עקיפים מגדיר "מס עקיף": **"מכס, בלו, מס קניה, מס בולים או היטל לפי תקנות**
32 **שעת חירום (תשלומי חובה), תשי"ח – 1958"**. כלומר, הגבלת התקופה לדרישת מס עקיף חלה על
33 מס קניה אך לא על מס ערך מוסף. יש להבחין, איפוא, בין גביית מס קניה (הכפופה להוראות חוק
34 מיסים עקיפים) לבין גביית מע"מ שאינה כפופה לו.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 19-10-13110 רונן ואח' נ' מדינת ישראל

1 אולם בענייננו, טוענת התובעת היא כי גביית המסים שניהם התיישנה בכל מקרה, כאמור לעיל, כיון
2 שיש לראות את כניסת הסירה לארץ לראשונה או את מועד רכישתה על ידי התובעים, כמועדים
3 אפשריים שבהם נולד אירוע המס.

4
5 בע"א (מחוזי חי') 54559-06-20 וילהלם זאב פרנקל נ' בית המכס חיפה (פורסם בנבו, 13.08.2020),
6 היתה השאלה המרכזית שעמדה לדיון בערעור מהו מועד אירוע המס. בית המשפט קבע כי,

7
8 **"..הרעיון שרק הכניסה הראשונה לישראל נחשבת כ"ייבוא", והכניסות הבאות אינן**
9 **נחשבות כ"ייבוא", אינו מתיישב עם החקיקה, מלבד העובדה שאינו מתיישב עם**
10 **ההיגיון.... כלומר, גם טובין שהיו בארץ ויצאו מהארץ וחזרו אליה, נחשבים כטובין**
11 **ש"יובאו" אליה. מכאן, ש"ייבוא" אינו רק הפעם הראשונה, אלא כל פעם שהטובין**
12 **נכנסים לארץ.. משמע, כניסתם של טובין לישראל, בין אם יובאו בעבר ובין אם יוצרו**
13 **בישראל ויצאו מישראל וחזרו כעת, היא "ייבוא". כך גם לפי סעיף 1 לפקודת**
14 **הפרשנות, הוגדר "ייבוא" כ"הבאה או גרם הבאה לישראל, בים, ביבשה או באוויר. לאו**
15 **דווקא הפעם הראשונה שבה הטובין מובאים לישראל, אלא כל הבאה. על כן, אני קובע**
16 **כי כל הבאה של טובין לישראל היא "ייבוא", ולא רק הפעם הראשונה שבה הטובין**
17 **פוגשים את ישראל".**

18
19 הוראות סעיף 32(2) לחוק המע"מ וסעיף 7 לחוק מס קניה, בצירוף עם הוראות סעיף 1 לפקודת
20 הפרשנות (הגדרת "ייבוא") והוראת סעיפים 144 ו-153 לפקודת המכס – מלמדים על כך שמש לא
21 ישולם בכניסתם החוזרת של הטובין לישראל, הואיל ונקודת המוצא היא כי המס שולם בפעם
22 הראשונה שנכנסו. לכן, כל עוד לא הוכח תשלום המס, החיוב לשלמו נוצר בכל כניסה מחודשת כאמור.

23
24 גם בעניין תא (הרצ') 38489-04-18 ELECTRON INCORPORATION LTD נ' מדינת ישראל - רשות
25 המיסים אגף המכס ומע"מ (פורסם בנבו, 5.12.2020) קבע בית המשפט, לאחר שסקר פסיקה הנוגעת
26 לעניין, כי אין מקום לפרש את החוק כאילו ייבוא יכול להתקיים אך ורק בכניסה הראשונה, או
27 בכניסה חד פעמית של דבר מה לארץ. בית המשפט הטעים באותו עניין:

28
29 **"תכליתן של ההוראות המתוות את העיקרון של היבוא החוזר, למנוע התחמקות ממס**
30 **מצד אחד, ולא לפגוע בנישומים ששילמו אותו בעת היבוא הראשון מצד שני. מדובר**
31 **בחקיקים מאזנים, בין הצורך להקפיד על שוויון בחבות המס ולמנוע התחמקות ממנו**
32 **(נניח תוך ניצול קשיי אכיפה), לבין הימנעות מכפל מס. התיישנות לא נועדה למנוע**
33 **זכות מהותית, או לאפשר התחמקות מחובה מהותית. עיקרון ההתיישנות הינו עיקרון**
34 **דיוני, שנועד להגן על אינטרס ההסתמכות על קץ האפשרות לדרוש קיומה של זכות**
35 **מהותית. אך הוא לא נועד לאפשר התחמקות מקיומה. אם אינטרס ההסתמכות לא**

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 13110-10-19 רונן ואח' נ' מדינת ישראל

1 קיים, בשל הוראות מהותיות של החוק (משמע – חובת מיסוי ביבוא חוזר), אזי לא נטען
2 לטעון כי פרשנותו היא איון של עיקרון ההתיישנות".

3
4 אשר על כן, אני דוחה את טענת ההתיישנות של התובעים וקובע כי יש לראות בכניסה האחרונה
5 (הרלוונטית לתביעה זו) לישראל ביום 13.9.18, כמועד ממנו יש למנות את תקופת ההתיישנות
6 לגביית המס.

מיהות החייב במס

7
8
9 בעניין פרנקל לעיל קבע בית המשפט בהאי ליסנא:
10

11
12 "הן על פי חוק מס קניה והן על פי חוק מס ערך מוסף, מועד אירוע המס הוא "בשעת
13 פדייתם מפיקוח רשות המכס". על פי סעיף 14 לפקודת המכס - "טובין יהיו נתונים
14 לפיקוח רשות-המכס כאמור להלן: (1) טובין שיובאו – משעת ייבואם עד מסירתם
15 לצריכה בארץ או עד ייצואם, הכל לפי הענין".
16 על פי סעיף 62 (א) לפקודת המכס – "בעל טובין המיובאים לישראל, למעט טובין
17 כאמור המיובאים למטרת שטעון, יגיש עליהם למנהל הצהרת ייבוא לאחת מהמטרות
18 האלה (בחוק זה – הצהרת ייבוא): (1) צריכה בארץ";
19 נסכם אפוא, שמוטלת על בעל הסירה חובה להגיש הצהרת ייבוא, ועד אז הסירה
20 נמצאת בפיקוח רשות המכס, ומועד אירוע המס הוא המועד שבו יצאה הסירה מפיקוח
21 רשות המכס, דהיינו לאחר אישור הצהרת הייבוא. המערער לא הגיש הצהרת ייבוא,
22 אבל אין בכך כדי לפטור אותו מתשלום המס, והוא יחשב לצורך החיוב כאילו הגיש
23 הצהרת ייבוא, כשמועד החיוב הוא המועד שבו היה מאושר הייבוא. כאמור, משום
24 שהמערער חזר וייבא את הסירה, כל הבאה של הסירה, אף שהמערער לא הגיש הצהרת
25 ייבוא, היא אירוע מס, ומשלא שולם המס בגין האירועים הקודמים, עדיין חייב
26 המערער בתשלום המס בגין האירוע מאפריל 2016 שבגינו נדרש לשלם את המס".

27
28 הנה כי כן, כל עוד לא שולם המס נחשבת הסירה כנמצאת בפיקוח המכס. די בעובדה כי התובעים
29 חזרו והכניסו את הסירה לארץ כדי לקבוע כי כל הבאה של הסירה היא אירוע מס, המחייב בתשלום
30 מס. עיגון חקיקתי יש בסעיף 5(ד) לחוק מס קניה, סעיף 26(א) בחוק מע"מ וסעיף 1 לפקודת המכס
31 המגדירה בעל טובין: " "בעל", לענין טובין – הבעל, היבואן, היצואן, הנשגר או הסוכן של אותם
32 טובין, וכל המחזיק, או הזכאי לטובת הנאה, בהם, או שיש לו שליטה עליהם או כוח לעשות בהם,
33 וכל המתחזה כאחד מאלה, למעט פקיד-מכס במילוי תפקידו הרשמי." (ההדגשות בקו הן שלי –
34 צ.א.). לפיכך, לאור תכלית דיני המס אין לעשות אבחנה, כפי שמבקשים התובעים לעשות, בין מי
35 שייבא את הסירה לראשונה ארצה לבין מי ששב והכניס אותה לאחר שרכש אותה מהיבואן הראשון.
36 אם אקבל את פרשנות התובעים יהא הדבר הן מנוגד להוראות שבדין והן תמריץ שלילי לתשלום מס,

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 13110-10-19 רונן ואח' נ' מדינת ישראל

1 ולכך אין מקום, כמובן. מכאן, שרק לאחר תשלום המס על ידי התובעים ניתן לומר כי הם נפדו מפיקוח
2 המכס, ואז נוצר אירוע המס.

3
4 אם כן, המועד האחרון, הרלוונטי לתביעה, שבו נכנסה הסירה בחזרה לארץ הוא יום 13.9.18, ובמועד
5 זה נוצר אירוע מס (כל עוד לא הוכח כי המס שולם) והחייבים במס הם התובעים. גם לפי השיטה כי
6 אירוע המס היה בעת פדיית הטובין (קרי בעת תשלום המיסים על ידי התובעים ביום 18.7.19), הרי
7 שביחס לכל אחד משני התאריכים לא התיישנה דרישת התשלום, ובדין הופנתה לתובעים.
8

התייחסות לטענות נוספות של התובעים

9
10
11 טוענים התובעים כי לפי סעיף 32 לחוק מע"מ אין חיוב במס על ייבוא חוזר לישראל אם לא נעשתה
12 בסירה פעולת תיקון או השבחה.

13
14 כידוע, מס ערך מוסף מוטל על עסקה בישראל ועל יבוא טובין (סעיף 2 לחוק מע"מ). בעוד סעיף 2 לחוק
15 קובע את העיקרון הכללי של הטלת מס ערך מוסף, הרי שסעיף 32 עוסק במקרה פרטני יותר והוא
16 ייבוא חוזר. בנקודה זו מקובלת עליי טענת הנתבעת בסיכומים כי נקודת המוצא לפטור לפי סעיף 32
17 היא ההנחה כי המס שולם כבר פעם אחת בעבר. בכך, מתיישבת הוראת הפטור עם ההוראה הכללית
18 והעקרונית בסעיף 2 לחוק; לאמור: ככל שאכן שולם מס כדון, אזי אין להטילו פעם נוספת במקרה
19 של ייבוא חוזר, ובתנאים המפורטים בסעיף 32 לחוק מע"מ.

20
21 אשר למס קניה, התובעים טוענים כי אין מקום לחייב במס קניה שכן לפי סעיף 8(2) לחוק מס קניה
22 אם הוחזרו טובין לישראל למי שייצא אותם מישראל, לא יוטל מס על ייבואם (ואף לא מתקיימים
23 החריגים בסעיפים הקטנים לאותו סעיף: הסירה אינה משמשת מלאי עסקי ולא בוצעה בה פעולת
24 השבחה).

25
26 גם טענה זו דינה להדחות. אם נלך לפי שיטת התובעים, כי לפי סעיף 8 לחוק מס קניה אין כלל אירוע
27 מס, הרי שבמובנים רבים תרוקן פרשנות זו את הוראות החוק ובמיוחד את הוראות צו תעריף המכס
28 מכל תוכן, ודומה שלא לכך נתכוון המחוקק. גם כאן, בדומה להוראות חוק מע"מ, קובע סעיף 7(א)
29 לחוק מס קניה כי טובין ששולם עליהם מס בעבר לא יוטל עליהם מס שנית. על רקע הוראה זו יש
30 לקרוא גם את סעיף 8 לחוק מס קניה, לאמור: הפטור ממס, אם הוחזר טובין, יהא בתנאי שהמס
31 שולם כבר בתחילה. הדברים שנאמרו לעיל בנוגע לחוק מע"מ יפים, אם כן, גם לעניין מס קניה.
32

נטל הוכחת תשלום המס

33
34
35 התובעים טוענים כי כלל לא מגיע מהם מס ועל כן יש לדחות את טענת הנתבעת כי יש להחיל את סעיף
36 239א לפקודת המכס שזו לשונו:

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 19-10-13110 רונן ואח' נ' מדינת ישראל

1 "בהליכים שסעיף 229 לא חל עליהם, הטוען ששילם את המכס המגיע או שהגיש הצהרה כדין או
2 שניתנה לגבי טובין שנכללו בהצהרה התרה כדין, עליו הראיה".

3
4 לטענתם, הסעיף אינו חל על ענייני מע"מ (סעיף 144 לחוק מע"מ). בנוסף, הנתבעת היא זו שבידה אמור
5 היה להיות המידע האם שולמו המיסים בעבר על ידי הבעלים הקודמים שייבאו את הסירה, ואם אין
6 בידיה מידע כזה, הרי שמדובר במחדל ראייתי הרובץ לפתחה.

7
8 במסגרת ההסדר הדיוני שבין הצדדים הוסכם כי אין בידי הנתבעת אינדיקציה כי הוגשה בעבר הצהרת
9 יבוא או כי שולמו המיסים בקשר עם הסירה, וכי גם בידי התובעים אין אסמכתאות לעניינים אלו
10 (למעט ביחס למה ששילמו).

11
12 הסכמות אלו, בכל הנוגע להצהרת יבוא ותשלום מיסים "מאזנות" זו את זו, אך איני סבור כי יש בכך
13 כדי להעביר את הנטל לנתבעת; יתרה מכך, אני סבור כי לא רק שהנטל הוא על התובעים אלא שהם
14 גם לא עמדו בו.

15
16 ראשית, הכלל הבסיסי הוא כי התובע הוא הנושא בנטל השכנוע ונטל זה מטיל עליו את החובה להביא
17 ראיות. כלל נוסף, ולא פחות חשוב, הוא הכלל כי בעל דין הטוען טענה החשובה לעמדתו המשפטית
18 הוא הנושא בנטל הבאת הראיות להוכחת אותה טענה.

19
20 שנית, ההלכה היא כי היות רשות המס בגדר "נתבעת", המתגוננת, והנישום בגדר "תובע" נובע
21 מהחזקה, שפעולתה של הרשות כדין היא, וכי פעולתה מעוגנת במקור סמכויותיה הסטטוטוריים. כל
22 המבקש להתנגד להפעלת סמכות זו, עליו נטל הראיה ונטל השכנוע, זולת אם קיימת הוראה מיוחדת
23 בחוק לעניין נטל השכנוע (ראו: רע"א 1436/90 גיורא ארד, **חברה לניהול השקעות ושרותים בע"מ נ'**
24 **מנהל מס ערך מוסף**, מונ' (5) 101 (1992)). חזקת התקינות המנהלית מניחה כי "רשויות המינהל אינן
25 יכולות ואינן צריכות, כעניין שבשגרה, להתמודד עם טענות שיחייבו אותן להוכיח כל פעם, ומהתחלה,
26 כי החלטות שהתקבלו בהן ומשמשות בסיס לפעולותיהן אכן התקבלו כדין" (ראו: ע"ם 4072/11
27 **עיריית בת-ים נ' לוי** (6.11.2012), בפיסקה 30 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז). אמנם חזקה
28 זו ניתנת לסתירה, אך "על האזרח המבקש לסתור את החזקה "לסדוק" בהנחת התקינות, על ידי כך
29 שיצביע על בעייתיות לכאורה בפעולתה של הרשות" (שם).

30
31 התובעים בחרו שלא להביא לעדות את מי שמכר להם את הסירה אף שפרטיו ידועים (ראו את שטר
32 המכר, נספח א' לכתב התביעה). אין ספק כי עדותו של המוכר היתה מסייעת לברר בקלות האם שולמו
33 המיסים והאם הוגשה הצהרת יבוא. משבחרו התובעים להגיע להסדר דיוני אליו הגיעו, ובחרו לוותר
34 על עדותו של המוכר, אין הם יכולים לספוק כפיים ולטעון כי המחדל הוא של הנתבעת וכי נטל הבאת
35 הראיות עובר אליה. בנוסף, וכפי שפורט לעיל בהרחבה, לא הוכיחו התובעים כי הטלת המס היתה
36 שלא כדין.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 19-10-13110 רונן ואח' נ' מדינת ישראל

1 שלישית, קושי בגביית המס בעבר אינו מצביע בהכרח על מחדל מצד הנתבעת, ואין בו כדי להעביר את
2 הנטל אליה. בעניין פרנקל לעיל קבע בית המשפט המחוזי כי,

3
4 "גם באשר לטענה שהמשיב לא דרש מס קניה לפי סמכותו משך שנים ארוכות, קבעה
5 השופטת קמא עובדתית שהרשות אכפה את התשלום במס קניה, ככל שהיה
6 באפשרותה לעשות כן, החל מינואר 2017. זאת, לאחר שקודם לכן היו קשיים בגביה
7 של מיסים בגין ייבוא כלי שיט שאינו עובר בעמדות בידוק של המכס. בסמוך לינואר
8 2017 תוקן סעיף 40 לפקודת הנמלים [נוסח חדש], כך שניתן היה ביתר קלות לאכוף את
9 חובת התשלום. גם בקביעה עובדתית זו אין מקום להתערב. על כן, בדין נדחתה טענת
10 המערער בקשר לאכיפת הגביה בין 2013 ל-2017."

11
12 כלומר, בית המשפט לא מצא פסול בכך כי רק לאחר תיקון חקיקה בפקודת הנמלים, היתה הדרך
13 לגביית מס שלא שולם קלה יותר, וזו למעשה הדרך בה נגבו המיסים מהתובעים.

14
15 לסיכום,

16
17 נוכח מכלול האמור, ובשים לב לפלוגתא בה נתבקשה הכרעת בית המשפט, אני קובע כי דרישת
18 הנתבעת מהתובעים לתשלום מיסי היבוא היתה כדין.

19
20 כפועל יוצא מכך, דין התביעה להדחות.

21
22 בשים לב כי בתיק זה התקיימה ישיבה מקדמית אחת וכי לא נשמעו ראיות, אלא רק הוגשו סיכומים,
23 מצאתי לחייב את התובעים בהוצאות משפט לנתבעת על הצד הנמוך. סכום ההוצאות יעמוד על סך
24 3,000 ₪ ויש לשלמן בתוך 30 יום.

25
26 ניתן היום, כ"א טבת תשפ"א, 05 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

28 צחי אלמוג, רשם בכיר

29
30
31
32

